

ЗАПОМНЕТЕ

ЗАПОВЕД, която НЕ кореспондира със ЗАКОНИТЕ на РБ (каквато е заповедта на Министъра на Здравеопазването) Е (!!!) НЕВАЛИДНА и нейното изпълнение е ИДЕНТИЧНО с ПРЕСТЪПЛЕНИЕ!!!

• Изисквайте от РЗИ спазване на законите:

1. **Всеки**, който иска "Зелен сертификат" **ТРЯБВА** да има издадено **удостоверение от Комисията по Защита на Личните Данни** (ако няма такова нещо Вие му **напомнете**, че (!!!) ако **НЕ иска да попадне под наказателна отговорност на GDPR - до 3 години** лишаване от свобода И до **5000 лв глоба** - ако има излишни пари и излишно време да го лежи в панделата, да продължава да Ви иска не един, ами 100 "зелени сертификата", ако иска...). **Няма как несертифициран орган да има достъп до лични данни.** - закона е ЗЗДЛ (GDPR);

2. "предпазните маски", които са обикновени парцали и **НЯМАТ** нищо общо с истинските предпазни маски са по същия начин - Там могат да бъдат изисквани, **САМО** и **ЕДИНСТВЕНО**, ако срещу подпис сте приели от РЗИ и сте се съгласили с тези ограничения, като самите маски се заплащат от държавния/общинския бюджети - Глобата за изискване, което **НЕ** отговаря на закона е от 150 лева до 2000 лева за подбудител И за допустител - закон за "бурките"(малко по-долу);

3. По същия начин стои въпроса за спирането на децата от училище и дискриминацията на цялата общественост - закон за дискриминацията и закон за детето (тях ще ги цитирам малко по-късно);

• Министър-председателят издава заповеди, наредби и разпоредби, а Президента - президентски укази.(така пише в конституцията)

• Поставя се въпросът за отношение между закон и Конституция. Не може дадено правоотношение да се регулира от противоречащи правни норми.(ако са привнесени от ес, предимство имат привнесените, **НО** **САМО** тези, които са валидирани от парламента! при невалидирани разпоредби на привнесен закон, същите просто не се вземат под внимание)

• Конституцията е **върховния закон**. **Под него** се намират **законите, подзаконовите нормативни документи, правилниците за прилагане на законите**. Те са прерогатив на **Парламента**.

• **Министър НЕ може(няма право) да издава наредби, разпоредби и/или заповеди, противоречащи на закона и/или на Конституцията!**

ЗАКОН ЗА ОГРАНИЧАВАНЕ НОСЕНЕТО НА ОБЛЕКЛО, ПРИКРИВАЩО ИЛИ СКРИВАЩО ЛИЦЕТО

Обн. ДВ. бр.80 от 11 Октомври 2016г. - Статус: ДЕЙСТВАЩ

Глава първа.

ОГРАНИЧАВАНЕ НОСЕНЕТО НА ОБЛЕКЛО, ПРИКРИВАЩО ИЛИ СКРИВАЩО ЛИЦЕТО

Чл. 1. Този закон урежда ограничаването на носенето на облекло, прикриващо частично или скриващо напълно лицето.

Чл. 2. (1) На публични места на територията на Република България **НЕ** се допуска носенето на облекло, прикриващо частично или скриващо напълно лицето.

(2) Публично място по смисъла на ал. 1 е всяко обществено достъпно място на територията на Република България.

Чл. 3. Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 не се прилага:

1. ако носенето на облеклото се налага:

а) по здравословни причини;

б) от характера на упражняваната професия;

в) в рамките на спортни, културни, образователни или други подобни прояви, когато се носи от участниците в тях и е с временен характер;

2. в молитвените домове на регистрираните вероизповедания;

3. когато със закон е установено друго.

Чл. 4. (1) Облекло, прикриващо или скриващо лицето, са плътни или полупрозрачни дрехи, покривала, наметала, мрежести платки, маски или други подобни елементи, които прикриват частично или скриват напълно лицето.

(2) Лицето е прикрито частично при носенето на облекло, с което са закрити устата, носът или очите.

(3) Лицето е скрито напълно при носенето на облекло за цялостно закриване на лицето.

Глава втора.

КОНТРОЛ И АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 5. Контролът по спазването на закона се осъществява от органите на Министерството на вътрешните работи.

Чл. 6. (1) Който на публично място носи облекло, прикриващо частично или скриващо напълно лицето, се наказва със:

1. глоба в размер на 200 лв. - за първо нарушение;

2. глоба в размер на 1500 лв. - за всяко следващо нарушение.

(2) Ако нарушителите са длъжностни лица, наказанието е:

1. глоба в размер на 500 лв. - за първо нарушение;

2. глоба в размер на 2000 лв. - за всяко следващо нарушение.

(3) Наказанието по ал. 2 се налага и на подбудителите и допустителите.

Чл. 7. Актовете за установяване на нарушенията се съставят от органите на Министерството на вътрешните работи.

Чл. 8. Наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи или от оправомощени от него длъжностни лица.

Чл. 9. Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ЗАКОН ЗА ЗДРАВЕТО - Статус: **ДЕЙСТВАЩ**

Чл. 63. (Изм. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) (1) При непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите от епидемично разпространение на заразна болест по чл. 61, ал. 1, с цел защита и опазване живота и здравето на гражданите, се обявява извънредна епидемична обстановка.

(2) Извънредна епидемична обстановка по ал. 1 се обявява за определен период от време с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на здравеопазването въз основа на извършена от главния държавен здравен инспектор оценка на съществуващия епидемичен риск.

(3) Непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите по ал. 1 е налице, когато при извършване на оценката по ал. 2 се констатира, че заразната болест по чл. 61, ал. 1:

1. е причинена от патоген с висок епидемичен потенциал (инфекциозност на причинителя, висока смъртност, множествен път на предаване или здраво носителство) и/или източникът, механизмът и пътят на предаване са необичайни или непознати, или

2. представлява сериозна опасност за общественото здраве, дори когато броят на установените случаи при човека е малък, или

3. може да затрудни или да забави мерките за контрол на общественото здраве, включително поради липса на лечение и/или ваксина и/или наличие на многобройни огнища и други, или

4. е с ниско имунизационно покритие на населението, или

5. е необичайна за региона, сезона или населението, или

6. протича по-тежко от очакваното, има по-висока заболяемост и/или смъртност или е с необичайни симптоми, или

7. поставя в риск уязвими или рискови групи от населението (деца, възрастни хора, бежанци, лица с имунен дефицит и/или с хронични заболявания и други), или

8. има регистрирани случаи сред медицински специалисти.

(4) При обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1 министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни протиепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област.

(5) Мерките по ал. 4 може да включват и забрана за влизане на територията на страната на граждани на други държави, с изключение на гражданите с постоянно, дългосрочно или продължително пребиваване на територията на Република България, както и членовете на техните семейства.

(6) Мерките по ал. 4 може да включват и временно ограничаване придвижването на територията на страната, както и временно спиране или ограничаване на експлоатацията или режима на работа на обекти с обществено предназначение и/или други обекти или услуги, предоставяни на гражданите.

(7) Временни протиепидемични мерки по ал. 4 може да се въвеждат и със заповед на директора на съответната регионална здравна инспекция съгласувано с главния държавен здравен инспектор за територията на отделна област, община или населено място.

(8) Лечебните и здравните заведения, независимо от собствеността им, са длъжни да изпълняват въведените мерки по ал. 4 и 7.

(9) Държавните и общинските органи създават необходимите условия за изпълнение на мерките по ал. 4 и 7, като средствата за осъществяването им се осигуряват от държавния бюджет, съответно от общинските бюджети.

(10) Заповедите по ал. 4 и 7 подлежат на обжалване пред съответния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(11) Заповедите по ал. 4 и 7 са общи административни актове, които се издават по реда на чл. 73 от Административнопроцесуалния кодекс, публикуват се на интернет страницата на Министерството на здравеопазването, съответно на интернет страницата на регионалната здравна инспекция и подлежат на предварително изпълнение.

НАКАЗАТЕЛЕН КОДЕКС - Статус: **ДЕЙСТВАЩ**

Раздел V. Принуда

Чл. 143. (1) (Изм. - ДВ, бр. 50 от 1995 г., предишен текст на чл. 143 - ДВ, бр. 62 от 1997г.) Който принуди другого да извърши, да пропусне или да претърпи нещо, противно на волята му, като употреби за това сила, заплашване или злоупотреби с властта си, се наказва с лишаване от свобода до шест години.

(2) (Нова - ДВ, бр. 62 от 1997 г.) Ако деянието е извършено от лице по чл. 142, ал. 2, точки 6 и 8, наказанието е лишаване от свобода от три до десет години.

(3) (Нова - ДВ, бр. 16 от 2019 г.) Ако деянието по ал. 1 е извършено в условията на домашно насилие, наказанието е лишаване от свобода от три до десет години.

(4) (Нова - ДВ, бр. 62 от 1997 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 103 от 2004 г., в сила от 01.01.2005г., доп. - ДВ, бр. 43 от 2005 г., в сила от 01.09.2005 г., изм. - ДВ, бр. 64 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 27 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 33 от 2011 г., в сила от 27.05.2011 г., предишна ал. 3 - ДВ, бр. 16 от 2019 г.) Когато принудата се упражнява по отношение на съдия, прокурор, следовател, полицейски орган, разследващ полицаи, държавен съдебен изпълнител, частен съдебен изпълнител и помощник частен съдебен изпълнител, както и на митнически служител, на орган по приходите, на служител от Изпълнителната агенция по горите или наслужител на Министерството на околната среда и водите, осъществяващ контролна дейност при/или по повод изпълнение на службата или на функцията му, наказанието е:

1. в случаите по ал. 1 - лишаване от свобода от две до осем години;

2. в случаите по ал. 2 - лишаване от свобода от пет до петнадесет години.